

Наблюдателъ

г. Иванъ Христовъ
244 с. Канамунца (Плевенско)

42196

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ

Отговоренъ редакторъ и Администраторъ: А. Митовъ.

ОБРАЗЦОВО НАР. ЧЛЦЕ
Г. ДИМИТРОВЪ-Плевен
БИБЛИОТЕКА

Вѣстника ще излиза всѣка Сръда. — Цѣната му е 1 левъ за три мѣсеци. Всичко което се отнася до вѣстника, особено пари и интересенъ материалъ, да се адресира до Администрацията въ Плевенъ, чрезъ прѣпоръжчани писма. Обявления се публикуватъ по споразумение.

Нашата цѣль.

Съ издаването на нашия вѣстникъ, който прѣзъ 1896 година спрѣхме, вслѣдствие на извѣстний Папанчевъ законъ за печата, ний имаме за цѣль освѣтъ хроникване на дневнитѣ сѣбития, да бичуваме и да изнесемъ прѣдъ свѣтъ: калнитѣ, разбойнически и мерски дѣла на множество народни паразити, които сж напустнали горитѣ и пштитцата, облѣкли се въ мантията на държавни служители и общественни прѣдставители, отъ кждѣто безъ стеснение продължаватъ своитѣ злостѣйски дѣяния, по обирание, малтретиране и упропаствяване на хората, подъ високото покровителство на подобнитѣ си събратия и възползувани отъ ненаказуемостта, съ която сж оградени отъ нашитѣ набѣдени закони. Печата и обществото всѣкидневно хроникватъ многобройни злостѣяния и мошеничества, вършени отъ разни, съ прѣтѣжни инстинкти, държавни служители, но отъ нѣколко хиляди, едва ли единъ поне се удостоява съ участвата да дава отвѣтъ за дѣлата си, защото почти за повечето, ако не и всичкитѣ, началството възползувано отъ чл. 45 отъ закона за углавното сждопроизводство, неразрѣшава сждението имъ, понеже сж отъ нашитѣ, а повечето пристрастни и партизански рѣшения, присжди и опрѣдѣления на сждилищата, се подвърдяватъ отъ по-горнитѣ инстанции, за да бжджтъ запазени по малкитѣ отъ отговорностъ углавна и отъ врѣди и загуби. Понеже общественното мнение е най-голѣмата инстанция, ний ще имаме за задача да разкриваме всички недѣзи, та когато на народа дойде ума въ главата, да може да знае отъ какво страда и какви мѣрки да вземе, за искоренение на злото. Ето защо поканваме всички граждани, отъ България, да иматъ необходимата гражданска доблестъ, да разкриватъ прѣдъ обществото всички злостѣяния и мошеничества, на храненицитѣ при дѣкавната и общественната трапеза. Ний ще печатаме всички подобни разкрития, за истенността на които дописницитѣ гарантиратъ. Ний съ цѣль редъ статии ще раскриемъ послѣдователно, безбройни, ужасни и възмутителни инквизиционни и мошенически дѣйствия, на една извѣстна намъ

шайка отъ злостѣйци, облѣчена въ държавна и сждийска власть, която отдавна върлува изъ Плевенъ и другадѣ, и която по единъ възшебноподобенъ наченъ, се е ползувала до сега съ покровителство и отъ поголѣмитѣ мѣста.

Нашитѣ вѣстници обичатъ да залгватъ читателитѣ си повечето съ разкази изъ живота на Китайцитѣ и Индийцитѣ, а собственитѣ ни пороци неизваждатъ на лице, освѣтъ съ партизанска цѣль. А патентиранитѣ разбойници, отъ всѣки режимъ се поддържатъ за да му услужватъ съ мерзоститѣ си. Въ пхтя си ний ще срѣцнемъ разни прѣгради и бури, но това малко ще ни стрѣска. «На зло дърво — зѣлъ клинъ». «Не кланяме се ниско ни на единъ волъ, а за подлечитѣ ще упражнимъ буковий колъ».

ПОЛОЖЕНИЕТО.

Положението на България, вжтрѣшно, е толкова лошо, колкото никога не е предполагано и очаквано. 7—8 годишнитѣ лоши реколти на нашето земледѣлие, прѣдизвикани отъ суши, наводнение, бури, ветрове, мразове, градушки и др. стихийни явления; упропаствяване на лозарството, почти въ по-голѣмата част на отечеството ни, отъ филоксера, переноспора и пр. Непосилнитѣ и прѣкалени данъци и голѣми държавни расходи и други аномалности, прѣдизвикахъ всеобщо спиране на занаятитѣ и търговийтѣ, а като послѣдствие отъ това и отъ глупавото партизанско управление на страната, което започна особено отъ 1894 година, населението се отчая и впусна въ службогонство; образувахъ се голѣмитѣ партизански армии, които напуснахъ занаята си, почнахъ да се занимаватъ съ дигание и снимание на кметства, окр. съвѣти, прѣдставители, че и кабинети; чиновнический и ученъ пролѣтариатъ се уголѣми, партиитѣ сж увеличихъ на 10—15 и почти цѣлата страна се обърна на една потрѣбителна машина, която знае само да комсомира скжши продукти, а нищо не произвѣжда за уравновѣсяването на расхода. По този начинъ, срѣдствата на страната ее истощихъ окончателно, а просвѣтенитѣ ни правителства, дошли на власть, съ златни за народа обѣщания, постоянно отварятъ нови мѣста на държавната трапеза и уголѣмяватъ податний товаръ на населението, а за халатъ му се негрижатъ. Бирничитѣ и финансовитѣ пристави всѣкидневно получаватъ телеграфически и писменни заповѣди, да ексекутиратъ върноподанный народъ и «любезнитѣ братя избиратели», на които се обѣщаваше подобрене на положението, а дър-

жавний вѣстникъ секидневно се пълни съ прикази за глобяване на слабодѣятелнитѣ бирници и пристави. Тѣзи удвояватъ енергията, продаватъ черги, котли, волове, ризи и покжщници, а слѣдъ това и ниви и кжци по за 5—10 л. дангъ. А просвѣтителнитѣ агрономи при Министерството на Земледѣлието, като нѣматъ куража да посочатъ на злото въ очптѣ, съставили цѣль томъ отъ свѣдения, до любезния си Министръ, съ смѣткитѣ на заборчелитѣ земледѣлци къмъ разни търговци и лихвари, и съ голѣмо смирение казватъ: че положението на народа е лоше, и че „трѣбва да вземе държавата мѣрки“!!!!. Да мѣрки трѣбва да вземе, но не кабинетни, а реални. Трѣбва да намали данъка и голѣмий чинов. персоналъ; трѣбва държавата да не продава на бѣднитѣ даноплатци и послѣдната риза, котли, черги, ниви и колиби по за 5—10 лева дангъкъ, защото ще измртѣ на улицитѣ; трѣбва данъка да се събира кога земледѣлца има стока и я продаде, а не бирника да продава по 2 ст. единий снопъ още на нива; трѣбва да се жалити този народъ, върху пѣвцитѣ на когото е сложена цѣлата Държава. Трѣбва, — по кой ще го направи когато нуждата отъ пари е налѣжаща и на всѣки кабинетъ днитѣ се четатъ, та бърза да си расплати взиманията на партизанитѣ чиновници, че миреше на дълга сухоежбина? Казватъ, че всѣки народъ, всѣки градъ и село, па и всѣка отдѣлна личностъ, биле заслужавали своята участъ. Заслужава ми ли ний българитѣ, изобщо, участъта си? Да заслужаваме я, защото сами си я създадохме и я създаваме. Зада добиемъ по добра участъ, трѣбва да вземемъ и по прави и спасителни пжтища въ живота. Миналото е урокъ за пжтя на бжджцето и сзнателнитѣ хора трѣбва да извлечатъ полза и упжтвание отъ тоя урокъ. Дано и ний видимъ и тржнемъ изъ тѣзи прави пжтища.

До господа Министра на Правосъдието въ България и Прокуроритѣ при Върховний Касационенъ и Русенский Апелативенъ Сждъ.

Господа,

Спорѣдъ Държавнитѣ ни наредби, Вий ерархически сте единственитѣ най-висши прѣдставители на Българското правосъдие, блюстителни на дѣйствующитѣ въ страната закони, и пазители на публичното право. Отъ добросвѣстното и енергично отправление на тѣзи ви високи права и длѣжности ще зависи честъта, живота и имота на всички обитатели на България, а особено честъта и реномето на държавата ни, прѣдъ свѣтътъ.

Като нѣмаме още причини да се съмняваме, въ добросвѣстното отправление на тѣзи Ви високи длѣжности, ний вземаме смѣлостъта, да Ви отпавимъ печатно тукъ изложеното, а не писменно, по причини, които въ заключението излагаме:

Въ «Наказателния Законъ» е казано: чл. 434. «Чиновникъ, който въ кржга на свойтѣ служебни обязанности, самъ или чрѣзъ друго, употребити противозаконни принудителни срдѣства, за да истржгне отъ обвиняемъ, свидѣтель или вѣщо лице, исповѣдъ или показание, наказва се:

Съ строгъ тъмниченъ затворъ до 5 години.» Прѣди 2 1/2 мѣсеци, по распорѣждане на Плѣвенскитѣ слѣдственни власти, се докараха въ Плѣвенский полицейски участъкъ, 7 лица, жители отъ с. Левски, Плѣв. Окръгъ, по обвинението имъ, чрѣзъ едно анонимно донесение, че ужъ тѣ, прѣди

нѣколко години, биле извършили нѣкакво си прѣстжпление, до сега не открито. Виновни ли сж или не, това не ни влиза въ работа — нѣка правителството издири съ законни и честни срдѣства. Обаче, вмѣсто Сжд. Слѣдователъ да ги испроводи въ затвора, съ постановление, ако имаше улики за обвинението имъ, напротивъ той ги задържа до сега въ полицейский участъкъ. Спорѣдъ положителнитѣ ни свѣдения, тѣзи лица въ течение на 52 дена, сж малтретирани почти всѣка нощъ и изтезавани съ разни инквизиционни способности и срдѣства, съ цѣль да ги заставятъ да даджтъ показания, че сж автори на приписуемото имъ се дѣяние. При много отъ тѣзи инквизиционни мжчения, е присжтствувалъ и Плѣвен. Прокуроръ Матовъ и единъ Сждебенъ Слѣвователъ. Мѣсата на тѣзи мжченици, сж окапали отъ рани и малтретирания, а медицинска помощъ не имъ се дава и живи хора при тѣхъ нѣматъ достжпъ. Прѣди 65 дена ги арестовахж въ пол. участъкъ 7 души, а прѣди 10—12 дена докараха въ Плѣвен. Окръгъ. Затворъ, само 6 души и тѣ полуживи. А гдѣ е седмий? — казва властъта, че избѣгалъ.....

Въ наказателний Законъ, гласи:

»Чл. 248. За убийство, накаканието е: до животенъ строгъ тъмниченъ затворъ, ако е извършено: п. 7. По начинъ придруженъ съ мжки за убийтия».

Прѣведенитѣ отъ пол. участъкъ въ Плѣв. Окръгъ. Затворъ, прѣди 10—12 дена, 6 души мжченици отъ с. Левски, по единъ сърдцераздителенъ начинъ описватъ, ужаснитѣ мжки и изтезания, на които сж биле подлагани почти всѣка нощъ, по распорѣждане на Плѣвенскитѣ сждебни власти и много пжти въ тѣхно присжтствие. Тѣхнитѣ изгнили и посинѣли мѣса, засвидѣтелствуватъ наглядно всичко. Къмъ 10—15 Юлий т. г. когато една нощъ привели другаря имъ Гено..... въ стаята за мжчение, дълго врѣме слушали неговитѣ сърдцераздителни писаци, но по едно врѣме, късно прѣзъ нощъта, гласътъ му загасналъ на вѣки. Настанало едно ужасно смущение и оплашвание на всички стражари, които сж биле тамъ. Слѣдъ това се изгасили свѣцитѣ и дежурнитѣ противъ редътъ и правилото, напустнали постоветѣ, лѣгнали да спжтъ и на другий день, късно подиръ пладне обявили че мжченика Гено..... билъ..... избѣгалъ (?)- Полуживитѣ 6 мжченици расправятъ, че не Гено е избѣгалъ отъ учестъка, а духътъ му е избѣгалъ отъ него, защото при отминаванието си, явилъ се на брата му Рача, който сжщо е билъ въ ареста по това дѣло, а сега е въ затвора. Стаята е толкова масивна и съ дебѣли желѣзни рашетки, щото, 20 човѣка да се мжчатъ неможтъ изви тѣзи желѣза безъ инструментъ, нежели единъ смазанъ човѣкъ. Както тѣ, тѣй и общественото мнение, твърдятъ, че тѣлото на Гено не е могло да противостои на безкрайнитѣ мжки, та е испустнало духътъ си, а слѣдъ това нѣкадѣ потулено, за това побойницитѣ сж се оплашили, дежурнитѣ напустнали постовитѣ

си и настаналъ необикновенъ мракъ въ коридоритѣ и стаитѣ.

Отъ 10—12 дена, отъ какъ сж доведени въ затвора, тѣзи мжченици всѣкидневно молятъ Директора да повика доктора, да ги прѣгльда и лѣкува, но имъ се отказва, като се гльда съ изминаване на врѣмето, да се заличатъ слѣдитѣ отъ насилието. Никакви жалби и писма не имъ се позволява да пишатъ.

Ето защо, Г-не Министре и Г. Г. Прокурори, Ний смислимъ, че Вий сте длъжни да распоредите занезабавно разслѣдване на горното, за да се види кому трѣбва да се приспособжтъ чл. чл. 434, 247 и 248 отъ Наказателний Законъ.

Въ закона още пише:

«Чл. 288. Който противозаконо лиши нѣкого отъ свобода, като го задържи или затвори самъ или чрѣзъ друго, наказва се: (п. 2) съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

Чл. 289. Прѣстѣпленieto прѣдвiiено въ чл. 288, наказва се:..... съ строгъ тъмниченъ затворъ отъ двѣ до 5 години, ако е извршено:

п. 3). Отъ органъ на властѣта, който при това злоупотрѣбѣва съ служебната си властѣ.

Чл. 435. Чиновникъ, който започне или прѣдложи да се започне углавно прѣслѣдване противъ лице, за което знае, че е невинно, наказва се:

Съ тъмниченъ затворъ не по-малко отъ шесть мѣсеци».

Къмъ 25 Априлий т. г. проходящия прѣзъ Плѣвенъ, Актеоръ Тодоръ Ангеловъ отъ Търново, е билъ арестованъ въ Плѣвенский полицейски участъкъ, и старший стражаръ Хр. Крушовский, му е прѣдложилъ отъ името на Прокурора Матевъ, да лжжесвидѣтелствова, че нѣкой си Плѣв. граж. Ив. Димитровъ, билъ обралъ 1 л. 40 ст. отъ «Св. Николаевската църка», та да арестуватъ и сждѣтъ послѣдний, на основание неговото лжжесвидѣтелствование. Понеже Тод. Ангеловъ се не съгласилъ, държанъ е билъ 6 дена гладенъ и 6 ноци изтезаванъ, нѣ пакъ не приелъ ролята, която сж му прѣдлагали. Тогава го завѣли при сжд. Слѣдователъ Андрей Грабчевъ, който, като не успѣлъ да го склони на сжщото, казалъ му, че наложеното му изтѣзание било нищо за такава дебѣла глава, и че щѣлъ да се сплуге въ затвора. Тогава го подвежда за обвиняемъ и испровожда въ Плѣвен. Окр. Затворъ, кадѣто проживява за акълъ и до днесъ. Когато прѣзъ Май т. г. Тодоръ Ангеловъ направи отъ затвора жалба противъ истезанието му и задържанието му, по тоя произволенъ и прѣстѣпенъ начинъ, То Прокурора П. Матевъ, който го вика въ кабинета си, като не можи да го убѣди да си оттегли жалбата, карцира него и писача на жалбата му, а на жалбата никакъвъ ходъ, вѣроятно не е даденъ, защото нѣма кой да разслѣдва такива жалби противъ голѣмци, а лицето гние въ затвора за това, защото не е искало да бждѣ орждие на прѣстѣпнитѣ замисли на недобросвѣстни чиновници.

Прочее, като излагаме и този достовѣренъ

фактъ, надѣваме се, че ще разслѣдвате работата и направите потрѣбното, за удовлетворение на закона и справѣдливостѣта.

Друго: Прѣзъ есѣнта на 1900 г. въ затвора по заповѣдъ на прокурора Матевъ, билъ е истезаванъ ужасно и безчовѣчно, Димитръ Ивановъ отъ с. Ставерци. Слѣдъ това боленъ и смазанъ отъ побоя, хвърленъ е въ влажното подземие, именуемо карция, кадѣто е настиналъ още, та слѣдъ 15 дневно ужасно ридание и молба за милость и медицинска помощъ, умрѣлъ е, като се е разложилъ още приживѣ, безъ да го погльдне нѣкой.

Имали виновници за загинванието на тоя още младъ, даровитъ и многообѣщающъ младежъ, кой сж и по кой членове отъ наказ. законъ, подхождатъ дѣянията имъ, оставаме на Васъ да рѣшитѣ, както и работата да разслѣдвате, ако Ви е миль прѣстижа на Българското правосждие.

Молимъ да вземете актъ и отъ запитванието отправено въ тоя брой, къмъ Плѣвенский прокуроръ П. Матевъ, въ което се съдържатъ работи дѣйствителни и отъ криминаленъ характеръ.

Считаме за длъжность тукъ да Ви явимъ, че това разглашение правимъ печатно, понеже имаме данни за многобройни жалби, давани въ Русенский Апелативенъ сждъ, чрѣзъ прокурора при сжщия сждъ, противъ множество длъжностни лица, но почти ни една жалба отъ 2—3 години не е видѣла бѣлъ свѣтъ, а се провождатъ за свѣденie на прѣстѣпнитѣ чиновници, които, окуражени отъ тая имъ ненаказуемость и покровителство, впоследствие вършатъ всичко, за да си отмжцаватъ на дерзостнитѣ оплаквачи. За тѣзи случаи, ний ще имаме грижата да направимъ особенно изложение въ вѣстника си, въ слѣдующитѣ броеве.

Анархия и правосждие.

Ако България има нещастieto да се слави често по свѣта, съ разни ориенталцини и варварски подвизи; ако въ историята на нейното възраждане покрай свѣтлитѣ и патриотически подвизи, ще трѣбва да се отбѣлжватъ и много позорни дати, дѣла и дѣяния, които унижаватъ човѣческото ни достоинство, особенно въ епохата на ХХ вѣкъ. то за всичко това е виновенъ цѣлокупний Българский народъ, неговата интелегенция, а особенно държавнитѣ мжже, които въ разнитѣ клонове на държавното управление често си служатъ съ хора: ниски, подли и съ прѣстѣпни инстинкти; хора, отъ които нищо свѣстно неможе да се очаква, освѣнъ разбойнически и позорни подвизи, имѣющи за послѣдствие оскандаляване на държавнитѣ учреждения и вкоренение убѣдението въ масата и свѣтжтъ, че ний българитѣ не сме достойни за по добра участь въ управлението, щомъ въ послѣдното вреюадаватъ прѣстѣпнитѣ елементи и щомъ тѣ се покровителствуватъ свише

Безспорно е, че въ страни, въ които правосждието стои на висотата на положението си, тамъ честѣта, живота и имота на гражданитѣ сж гарантирани, а въ страни, въ които правосждието е ниско, продажно и произволно, тамъ неможе да се счита и расчита, че гражданитѣ на такива страни благоденствуватъ, защото никой не е гарантиранъ за своята честь, животъ и имотъ. Ами ний българитѣ можемъ ли да се похвалимъ съ истенско правосждие?

— Не!.... Защото покрай многото честни и добри хора, облечени въ сждебната власт, преобладава и значителен процент личности деморализирани, подли, ниски и съвършено разбойнически инстинкти и безсъвестност. За нещастие на България и на Българското правосъдие изобщо, а на Плевенъ, въ частности, тоя послѣдний градъ отъ 4—5 години, а особено на послѣдъкъ, се удостои съ нещастиего, да има хора за прѣдставители на слѣпата темида, отъ повечето отъ които, всичко лошо може да се очаква, но не и правосъдие въ истенската смисълъ на думата. Съ цѣль редъ статии, ний ще имаме неблагодарната роль да раскриваме ужасни и потрѣсающи сѣбни издѣлата на нѣкой Плевенски сжди и Прокурори и други пазители на публичното право, но за сега ще се ограничимъ да отпразнимъ слѣдующето:

Запитвание къмъ Плевенский Прокуроръ Г-на

II. Матевъ.

Въ гр. Плевенъ.

Господине,

Често съмъ слушалъ отъ прокурорската трибуна, жестокитѣ Ви обвинителни рѣчи, държани за смѣтка на разни неграмотни и невежи лица, че тѣ съ знанието и укриванието отъ правосъдието, на извѣстни прѣстѣпни дѣяния, сж извършили прѣстѣпление «укривателство», затова изисквахте строгото имъ наказание, та обществото да вземе примѣръ и никой да не смѣе да укрива ония прѣстѣпления на извѣстни лица, които му сж извѣстни по какъвъ да е начинъ, и за които виновнитѣ трѣбвало да получатъ предвиденото въ законитѣ наказание. Понеже това задължение на законитѣ е отъ общественъ интересъ, И защото отъ извѣстно врѣме изъ обществото циркулиратъ разни вѣрсии, за дѣяния прѣстѣпни и способи инквизиционни, употребявани отъ нѣкой органи на властѣта, които злоупотрѣбвали съ служебното си положение, то за да се освѣтли обществото върху истенността и неистенността на извѣстни факти, обстоятелства и произшествия; и за да може истенското правосъдие да встѣпи въ своитѣ права, азъ се осмѣлявамъ да Ви отправя чрѣзъ печата това запитвание, като на блюстителъ на законитѣ, комуто трѣбва всичко да е извѣстно, а Г. Г. Министра на Правосъдието и Прокуроритѣ при Върховний Касационенъ Сждъ и Русенский Апелативенъ Сждъ, моля, по длъжностъ да взематъ актъ отъ това ми запитвание.

Проче е, моля Плевенский Прокуроръ Матевъ, да разясни чрѣзъ печата, и то не мене лично, а на Българското общество, какъ стоятъ слѣдующитѣ работи:

I. Истина ли е, че въ Плевен. Окр. Затворъ, въ края на м. г. е обитовалъ нѣкой си Дим. Ивановъ отъ с. Ставерци, мжжъ младъ, здравъ интелегентинъ и талантливъ, комуто е оставало малко да си до излѣжи наказанието, и че за претендиране, за нѣкакви нарушени негови права отъ началството му, или пъкъ за дисциплинарни простѣпаци, да е билъ жестоко малтретиранъ, по запо-

вѣдъ на Прокуроръ Матевъ, а слѣдъ това хвърленъ въ едно подземие, нарѣчено карция, кадѣто голъ, боленъ отъ побоя, и отъ студъ и мразъ е умрѣлъ слѣдъ 15 дневно денонощно ридание като са е цѣль сплулъ (разложилъ) още приживѣ?

Ако би това да е вѣрно, то въ кой законъ е дадено право на прокуроритѣ или управителитѣ на затворитѣ, да морятъ по такъва инквизиционенъ начинъ хората (може би и опасни за обществото), защото ний незнаемъ за сществуванieto на таква специални закони и права?

II. Истина ли е, че нѣкой си Тодоръ Ангеловъ отъ Търново или Плевенъ, отъ 3—4 мѣсеца е арестованъ, и 6 денонощия да е държанъ гладенъ и малтретиранъ отъ Старший Стражаръ, Крушовски, по заповѣдъ на Прокурора Матевъ, за да се съгласи и лжесвидѣтелствова за обвинението на нѣкой си Плевенски гражданинъ, че ужъ послѣдний е обралъ 7 гроша отъ «Св. Николаевата църква», та да го арестуватъ и сждѣтъ, на основание лжесвидѣтелствованието на това лице; че послѣдний като не се съгласилъ, Сжд. Слѣдователъ Андрей Грабчевъ, да му е казалъ, че тѣзи истезания биле нищо за такава дебѣла глава, и че цѣль да се сплуе въ затвора, щомъ не искалъ да стане орждие за цѣльта имъ; и че тогава Тодоръ Ангеловъ е подвѣденъ формално за обвиняемъ и арестованъ въ затвора, та да му додялъ акжла въ главата?

Ако това не е истина, то зашо Прокурора Матевъ, е викалъ въ паркета арестованый Тод. Ангеловъ, да го заплашва да си отегли жалбата, адресувана до Прокурора на Апелацията, а когато той се несъгласилъ, то зашо е карциралъ седемъ дена както него тѣй и писача на жалбата му, П. Фурнаджиева?

Когато после Тод. Ангеловъ е писалъ писмо до адвоката Т. Табаковъ, да дойде въ затвора и му напише друга жалба, то кой задържа и скри писмото: директора или другъ нѣкой, та лицето чака за адвоката отъ два мѣсеца, а послѣдния още е неполучилъ писмото?

III. Въ правилника за затворитѣ е прѣдвидено, като дисциплинарно наказание, затваряние на виновнитѣ въ отдѣлни стаи (разбира се сухи и хигиенични) на хлѣбъ и вода (безъ госба) по за нѣколко дена. Прѣдвидено ли е въ нѣкой законъ, да има за такива цѣли: стаи — подземия, тъмни, влажни, да се налива отъ горѣ по 10 гасени тенекета вода на день, и вътре въ тѣхъ да се държатъ хора по 30 дена безъ мѣсто за лѣгане, а при това оковани съ вѣриги по 40 килограма и вързани извънъ прѣзъ вратата, та да неможтъ да мрждватъ ни една крачка отъ мѣстото си, като стоѣтъ тѣй на влагата и мраза?

Ако това е узаконено, то въ кой законъ и въ кой юридически факултетъ се преподаватъ лекции за упражнението на тѣзи печални остатѣци отъ инквизицията?

IV. Истина ли е, че за прѣдизвикана обида на,

единъ циганинъ, на 11 Май т. г. по заповѣдь на Прокурора Матева, сж оковани въ тѣжки синджири (вериги) двама интелегентни младежи отъ гр. Руссе, хвърлени въ влажното подземие, именуемо карция, и като имъ се растроило за 15 дена цѣтущото по-рано здравие, биле сж освобождени по ходатайството на тъмничний лѣкаръ, та да ходятъ и кашлятъ нѣкое врѣме между хората полуживи и немили — недраги?

V. Истина ли е, че Ангелъ Павликиански е докаранъ прѣзъ м. г. прѣдъ Великъ-день въ затвора, малтретиранъ, и отъ кого, който да е умрѣлъ на вторий день на двора безъ медицинса помощъ?

VI. Истина ли прѣзъ м. г. сж биле карцирани и оковани въ тѣжки вериги лицата: Джано Мелкинъ, Цеко Петровъ, Димитръ Стояновъ, Тодоръ Цоловъ, и Ат. Ставровъ, и слѣдъ 30 дневно прѣкарвание въ подземие, поливано всѣки день съ вода, по 10 гасени тенекета, като сж оживѣли — полуживи, прѣведени сж биле по други затвори съ раестроено здравие?

VII. Истина ли Павелъ Лугоровъ е билъ карциранъ по сжщий начинъ 4 дена за гдѣто е ималъ дерзостта да заяви на прокурора, че хлѣбътъ даванъ на арестантитѣ, съдържалъ песъкъ и други врѣдни примѣси; И че е освободенъ чакъ когато се съгласилъ да заяви публично и противъ съвѣстта си, че «хлѣбътъ е добъръ, щомъ и прокурора казвалъ че е добъръ».

VIII. Истина ли е, че Бекиръ Пляковъ пролѣжава повече отъ три години въ затвора, по подозрѣнието му въ кражба на конь, а слѣдствието още не било свършено и нищо по него се не вършало, и Георги Касапчето да е билъ битъ и истезаванъ безгранично въ затвора, и отъ кого и защо?

IX. Истена ли прѣзъ м. г. трима осждени на смъртъ за убийство, сж издали на единъ свой познатъ човѣкъ, полица за 3 или 5000 лева, за да наеме лжжесвидѣтели за оправданието имъ: че тѣзи полица е хваната и прѣдадена Прокурору Матеву; че той я е пазилъ инкогнито до рѣшавание на дѣлото имъ въ Апелацията и оправданието имъ; и че слѣдъ това е викалъ всичкитѣ: издатели и притежатели, въ кабинета си, и имъ е предалъ полицата при затворени врата? Тѣ сж отъ с. Хубавене и Тодоричене или Блъсничево.

X. Извѣстно ли ви е, щото нѣкой си Сжд. слѣдователъ при Плѣв. окр. сждъ, прѣди 2—3 или повече години, при изслѣдвание на едно углавно дѣло по убийство, да е истезавалъ арестованитѣ 8—10 души дълго врѣме, послѣ ги нарѣждалъ една нощъ зимна на двора, сѣднали по на единъ камикъ, поливалъ ги съ вода по нѣколко пжти до като се окончателно вкочанили и замржзнали, съ цѣлъ да истржгне показания благоприятни за обвинението. Послѣ за да ги пустне подъ гаранция, да имъ е взималъ по 10—15 наполеона, а вещественнитѣ доказателства: поясъ, гилза и калпакъ кървави, замѣнени срѣщу други чисти, срѣщу възнаграждение отъ по 10 наполеона за парче; да е

поставилъ обвиняемитѣ въ ролята на свидѣтели, а за обвиняеми, да е привлѣкалъ други по състоятелни за оскубване, лица; че едно лице, което искало да не фигурира за никакъвъ въ дѣлото, платило двойно и се отгървало окончателно; че за всичко това слѣдствието било прѣработвано изново; че едно лице, което немало срѣдства, отъ бой и мжки строшени му сж гржднитѣ ребра. искълченъ единий кракъ и изсипано; че храчало кръвъ и лѣжало 40 дена въ стаята на старшията, като очаквало смъртта, но случайно дошлий докторъ го видѣлъ и распоредилъ за отвежданието му въ болницата, кадѣто лѣжалъ 6 мѣсеци, оплаквалъ се всѣки му, но всички останали глухи и той днесъ съ разбито здравие исплаща грѣхътъ на други хора, въ затвора, съ 5700 лева сжд. разноски за пжтни и дневни на разни сждий и пр. и 10—12000 л. адвокатски възнаграждения и бакшиши. . . . .

XI. Истена ли е арестованъ 14 годишний Ради Василевъ отъ Блъсничево, за маловажно прѣстѣпление и то полуголъ: съ потурки, илече и риза само, безъ завивка и постилка; че е поставенъ въ хладно и безъ дюшеме помѣщение повече отъ мѣсець; и че когато баща му Василь Радевъ на 21 Юлий т. г. му донесълъ антерия и япанджакъ, директора Пирдопски, отъ Ваше име запрѣтилъ приеманието на тѣзи дрѣхи, въпрѣки риданието на бащата и синътъ и вѣроятната перспектива да простине послѣдний и умре, за удоволствието на глупави хора? Ако това е истена, то на какво оенование се запрѣтватъ дрѣхи, които нуждата изисква и закона позволява, още повече, че въ затвора никакви не сж му дадени?

XII. Полицията има право да задържа прѣстѣпницитѣ до 24 часа, и то докато ги прѣдаде на слѣдств. власти. Истена ли въ тукашний полицейски участъкъ имало 5—6 души отъ с. Левски, подозрѣни въ убийство, които се държали отъ 2—3 мѣсеци, защо става това и отъ бой ли или отъ кефъ е избѣгалъ или умрѣлъ единъ отъ тѣхъ? Отъ кого и какви прѣговори сж водени тѣзи дни съ тѣхъ за освобождението имъ? И защо не имъ се разрѣшава медицинска помощъ?

XIII. Отмѣненъ ли е чл. 107 отъ правилника за затворитѣ, та се не изпълнява, но се върши всичко противъ постановленията му.

XIV. Кой законъ позволява на Директоритѣ на затворитѣ, да злоупотрѣбватъ на арестованитѣ отправянитѣ до тѣхъ и отъ тѣхъ писма, да ги хвърлятъ въ боклука и извозватъ на край-града, безъ да ги даватъ по назначение? За такива голѣмци нѣмали приспособление чл. 311 отъ наказателния законъ, или «Царъ далеко, а Господъ високо»?

XV. На обвиненитѣ за незаконно присвоявание: Т. Ангеловъ 1 л. 40 ст., Ил. Ангеловъ: 10 л. и Първ. Василевъ около 2 лева,—хора съ затвѣрдено мѣстожителство, — се изиска отъ подвѣдомственитѣ Ви слѣдователи, гаранций отъ 1000 лева; на управ. свѣтъ на Д-во «Нива», обвиненъ

въ лукаво банкротство при наличен капитал 630,000 лева, и общъ дългъ около 31,000 лева, освѣнъ наличната гаранция отъ 30,000 лева, общата възбрана на всички имъ имотъ отъ за 100,000 и повече, по Ваше нареждане се изисква и още 330,000 лева допълнителна гаранция. Ами на адвоката Ив. Ив. Дюковъ, обвиненъ по ходатайство на Германский консулъ и по заповѣдъ на Министра на Правосъдието, за злоупотрѣбление, като адвокатъ, на около 3,000 лева на една Германска фабрика, каква гаранция сте распоредили да му се вземе, щомъ по пропорция на суммата и създадения precedentъ, би трѣбвало да му се изиска около 200,000—300,000 лева?

XVI. По Бѣловодското дѣло, на едни отъ обвиненитѣ се позволило да упълномощатъ за адвокати, по събиране на взиманията имъ, извѣстнитѣ сѣдебни любимци: Н. Кръстановъ и П. Чорбаджиевъ, а сѣщо да ги защитаватъ по това имъ углавно дѣло за 6000 лева златни. А единий—Гено Анчовъ, отъ цѣли мѣсеци молилъ да му се позволи да упълномощи Мандикова или други, за събиране на взиманията му, но му се не позволявало да си завѣри пълномощното, защото... кой знае... Извѣстно ли Ви е това и защо става тъй?

XVII. Като блюстител на законитѣ, извѣстно ли Ви е, и истина ли е, че Плѣв. окр. сѣдъ съ едно рѣшение създаде правото на гражданство, на единъ новъ и забѣлжителенъ принципъ, че: *... онзи който се съобразява и изпълнява точнитѣ постановления на закона, а не противозаконнитѣ практики и прецеденти, съ това именно изпълнение на закона, обнаружавалъ прѣтѣнитѣ си замисли и пр. ...* Казватъ, че този принципъ се прогласявалъ съ рѣшение или присѣда подъ № 136, писана отъ Предсѣдателя В. Аврамовъ, и че на основание господството на този принципъ, въ повечето рѣшения и опредѣления на сѣдътъ, не се посочвали вече законнитѣ поводи и основания, а само личнитѣ съображения на Сѣдйитѣ, явно противорѣчиви на законитѣ?

XVIII. Истена ли е, че хлѣба даванъ въ затвора, съдържалъ често голѣмъ процентъ песъкъ; мѣсото било старо—събирано отъ остатѣцитѣ по касапницитѣ отъ миналитѣ дни; сиренѣто повече развалено, червиво и ексикъ, а маслото почти всякога се състояло отъ развалена лой. Отъ всичкитѣ тѣзи провизии, ставало ядение годно само за свинитѣ на нѣкой голѣмци, които ги храняли отъ тамо, а директора Пирдопски, за да уголѣми порцията на свинитѣ, увѣлъ расписание на новоизмислени госби: а) бобъ старъ съ сурово зеле размѣшани, безъ чушки б) оризена чорба, само съ вода, безъ никакви примѣси и кислота. Тѣзи нови госби отъ вкусъ биле създали и на свинитѣ диария. Не е ли грѣхота поне за тѣзи благородни животни, които ужъ свободно живѣятъ, та се измѣчватъ съ таква ястиета?

XIX. Истена ли е, че Директора на затвора не позволявалъ да лѣпатъ стѣнитѣ и да миятъ дѣски-

тъ съ горѣща вода, за да не пострадали дървеницитѣ, които биле благословенни животни, защото помагали на другитѣ дребни паразити и на Началството, да даждъ на арестованитѣ осязателни доказателства за хубостта и привлекателността на мѣстонахождението имъ?

XX. Извѣстно ли Ви е, че Плѣвенский окр. сѣдъ, въ съставъ Рашо Георгиевъ, Петко Георгиевъ и Хр. Стефановъ, на 17 Мартъ 1900 г. е издалъ една противозаконна протоколна присѣда по углавното дѣло подъ № 605/99 г. противъ частний обвинителъ; че вслѣдствие писменний протестъ на неправилно осѣденый, горнитѣ сѣдйи за да прикриятъ улики на това си прѣстѣпление, сѣ фалшифицирали протокола на сѣдебното засѣдание чрѣзъ неписване на противозаконното си опрѣдѣление и уличтожение на писменний частенъ протестъ; че за това прѣстѣпление виновнитѣ сѣ прѣдадени на сѣдъ въ Руссен. Аппел. Сѣдъ, а Вий вземали ли сте участие въ това засѣдание и като блюстител на законитѣ, какво направихте за раскривание на това сѣдйиско прѣстѣпление? Вашето съзнателно мълчение и удобрение на това прѣстѣпление, не е ли съучастничество или «укривателство»?

XXI. Истена ли е, че Вий къмъ 15 Юлий т. г. прѣдъ хотелъ «Европа», сте ругали хамалски Синдика на Д-во «Нива», героя по шпионството отъ въстанническата епоха, Д. Желѣзарова, за че билъ: «глупавъ, простъ, нискъ и калпавъ», за гдѣто не се съгласилъ съ достойния си събратъ Кръстановъ, да прибавятъ по една—двѣ нули къмъ цифритѣ по актива и пасива на Д-во «Нива», та да объркатъ смѣткитѣ и подире да ги оправятъ до 20 години и да си направятъ не само по една прилична къща, за каквато претендиралъ Кръстановъ, но цѣли дворци и палати, а Управ. Съвѣтъ на «Нива», да се сплужалъ до тогава въ затвора; че съ нерѣшителността си къмъ такава изобретателность, Синдиката билъ поставилъ сѣдйитѣ отъ Окр. Сѣдъ въ безисходно положение, та нѣмали съ какво да оправдаятъ бруталнитѣ мѣрки по мнимото банкротство на Д-во «Нива»; и че единственната опора на всички ви биле за сега само сѣдйитѣ отъ Аппел. Сѣдъ, които играели на ржченици споредъ Вашитѣ свирни, но неможали сте да расчитате вѣчно на тази имъ услуга?

XXII. Истена ли е, че Вий въ възбудено душевно състояние, въ хотелъ «Европа», сте декларирали публично, че ако управ. съвѣтъ на Д-во «Нива», представи за освобождението си, опредѣлената му баснословна гаранция отъ 165,000 лева, щѣли сте да създадете нови дѣла и да имъ опредѣлите гаранция още по-голѣма и немислима за представяние?

XXIII. Истена ли е, че Вий сте обѣщавали на Синдикитѣ на Д-во «Нива», че до когато сте прокуроръ въ Плѣвень, и до когато сѣ сѣдйи Петко и Рашо Георгиеви и В. Аврамовъ, то по никой начинъ немало да позволите да се смѣнятъ тѣ, че

кредиторитѣ можали да правятъ всичко въ името на законнитѣ си права, но Вий сте стоялъ по-горѣ отъ законитѣ и никакво смѣнение или конкордатъ немало да допустните?

XXIV. Неопровѣржима истена е, че органиѣта на властѣта за да се респектиратъ прѣдъ обществото, трѣбва въ живото си да иматъ за правило: да бждатъ честни, нравствени и прилични въ обноситѣ си. Приличие, честностъ и нравственностъ ли е отъ нѣкой Плѣвенски сждий, прокурори и пр. да ходятъ всѣка вечеръ съ червени букетчета, да зяпатъ подъ прозорцитѣ на разни цинцари, да киснатъ постоянно въ шантанитѣ и бардацитѣ съ разнитѣ ниски елементи на обществото и да държтъ публично по нѣколко цейтори изъ разни части на града, а слѣдъ това служебно да проповѣдватъ нравственостъ, моралъ и честностъ?

Ето защо би било интересно за обществото, да му расправите и по тѣзи нѣща извѣстнитѣ Вамъ работи, понеже ги слѣдите отъ близо. . . . .

XXV. На какво основание Вий на 27 Юлий т. г. вечерта, прѣдъ фабриката на П. Шопова, заедно съ члена отъ сждѣтъ Петко Георгиевъ, ма попържахте на майка и публично ми се заканихте, че „*щѣли сте да унищожите фирмата ни и всичката ни фамилия*“? Да пазите живота, имота и честѣта на гражданитѣ ли, или да ги унищожавате и публично и хамалски да ги псувате, сте назначени на тая висока по закона длѣжностъ: «Прокуроръ»?

Прочее, ако до 5—6 дена Вий не освѣтлите обществото върху изложенитѣ въ това запитване, въпроси, то за да не се считамъ по закона «укривателъ», азъ ще изложа публично всичко, което ми е извѣстно и ще остава на компетентнитѣ по висши власти, да провѣрятъ истенността. По каналний редъ нѣма да правя особено заявление, защото ми е положително извѣстно, че Руссен. Ашпел. Сждѣ, недава никакъвъ хоѣ на оплаквания противъ сждий и прокурори. Доказателства: отъ три години има подадени множество жалби противъ тукашни сждий, прокурори, управители и началници, но до днесъ нема никакъвъ гласъ за разслѣждане. Въ държава, въ която «Господъ е високо, а Царъ далеко» най-могущия Сждия е Народа, общественното мнение и печата. А когато и тѣ сж заспали, тогава на такъвъ народъ и такава държава, Господъ да имъ е на помощъ, защото разбойницитѣ напуцатъ горитѣ, обличатъ сждийска мантия и се распологатъ на Държавната трапеза. Тогава настава неминуемий тероръ, инквизиция и реакция, които върлуватъ до тогава, до когато настане епохата на гюлетината, която прочиства държавата отъ врѣднитѣ елементи. Кадѣ отиваме ний сега? . . . Врѣмето и обстоятелствата ще ни покажатъ. . . .

Редактора.

Историята на Д-во «Нива» и причинитѣ на нѣговата несъстоятелностъ.

Невѣрваме да има нѣкой отъ читателитѣ въ България, който да не е чувалъ за съществуванieto въ гр. Плѣвенъ, на едно голѣмо акционерно земледѣлческо дружество, подъ названиее „НИВА“. И че това дружество, въ началото на тая година, слѣдъ нѣколко годишенъ буренъ животъ, биде прѣкосено отъ тоя животъ, по най-мжченически начинъ, чрѣзъ обявяването му по длѣжностъ отъ Плѣвенский окр. сждѣ въ несъстоятелностъ, а още отгорѣ и «банкрутство». Лукаво. За дѣлата и борбитѣ на това Д-во, често се е писало отъ м. г. въ нѣкой мѣстни вѣстници, но повечето съ тенденциозна и злумышленна цѣль, а и за обявяването му въ несъстоятелностъ па и банкрутство, сжщо е писано и говорено много, но всичко това е далече отъ самата истена. Днесъ, слѣдъ като много тъмни въпроси сж разяснени, ний мислимъ, че е вече врѣме да освѣтлимъ Българский читающъ свѣтъ, за положението на Д-во «Нива» и за причинитѣ на неговата несъстоятелностъ. За да бждемъ ясни и разбрани, ний ще глѣдаме да бждемъ кратки и всичко да основаваме на вѣрни факти и доказателства, безъ да ни е грижа, че истенната е горчива и че на много хора, съ разни положения, не ще имъ е по угодата, хвърляние на ярка свѣтлина върху скандалний въпросъ по уничтожението на това дружество. Проче е, на прѣдмета:

Дружество «Нива» е основано въ 1892 г. съ основенъ капиталъ: 25,000 лева, раздѣленъ на 5000 акций, отъ по 5 лева едната и всѣкимъсечни вноски отъ по единъ левъ. Цѣльта му бѣ: да прави заеми на земледѣлцитѣ и акционеритѣ си, и да застави послѣднитѣ да спестяватъ съ вноситѣ на акциитѣ си. То започна да функционира отъ началото на 1893 г., обаче окончателно распродаде акциитѣ си прѣзъ 1894 г., когато почна да прави значителни подкрѣпления на земледѣлцитѣ, съ отворений си при Бъл. Нар. Банка, кредитъ, срѣщу залогъ на записитѣ си. Въ началото, частъ отъ интелегентната и търговска класса непоглѣдна съ добро око на това Д-во, което си туряше за цѣль да отваря очитѣ на оная масса, която е дойна крава на всички по събудени елементи и на държавата. Затова и акциитѣ се расписаха между земледѣлческата срѣда, инициаторитѣ и една незначителна частъ по разбрани хора. Обаче, когато Д-то започна да работи по дѣятелно, енергично и обширно, то въ нѣкой лица отъ търговското съсловие и извѣстни партизански кружоци, се яви завистъ, озлобление и страсть за отмжщение и уничтожение на инициаторитѣ, управителитѣ и дѣлото, защото съ разширение дѣлата му, тѣ съглѣждаха угрожавание на интереситѣ си, материални и партизански. А прѣдъ нискитѣ смѣтки за интереси, извѣстно е, че ний Българитѣ не си поплюваме. Всички срѣдства е позволено да се турятъ въ дѣй-

ствие само цѣльта да се постигне. Езуитското правило: „цѣльта оправдава срѣдствата“, се упражнява успѣшно отъ насъ при всѣки даденъ моментъ. За да се развали това Д-во, трѣбваше да се почернатъ управителитъ му, че крадатъ, злоупотрѣбляватъ и вършатъ операций противъ законитъ и устава. На чело на тая борба се втурна извѣстната въ Плъвенско, Раховско, Вратчанско и другадѣ, цинцарка компания, която дълги години бѣше монополизирала житната търговия, зеленицата и ливарството въ Севѣрна България. Чрѣзъ разни злоупотреби и клѣветнически донесения, подкрѣпени и отъ официално мѣсто (окр. управление) предизвика се въ 1896 г. Държавна ревизия, която установи, че борбата противъ Д-то е ниска и движима отъ егоистични и партизански цѣли. Недоволни отъ добросвѣтността на държавния ревизоръ, инспираторитъ на тѣзи интриги, обвиниха и него прѣдъ Министерството, че билъ подкупенъ, стамболистъ и пр. Та държавата стана нужна да проважда другъ ревизоръ, който установи пакъ същото. Недоволнитъ и силни партизани — голѣмци, не се отчаяха. Тѣ прѣдизвикаха и въ 1897 пакъ една държавна ревизия, а въ 1898 г. двѣ и въ 1899 г. още една, резултата отъ които бѣше пакъ неблагоприятенъ за клѣветниците. Търговския законъ който влѣзе въ сила въ 1898 г. и който отнимаше дружествата отъ властта на Министерството на Земледелието и Търговията, а ги поставяше въ зависимостъ отъ окръжнитъ сѣдилища, дойде на помощъ на дружественитъ неприятели. Последнитъ съ най ниски срѣдства се докопаха до благоволенieto на сѣдийтъ отъ Плъв. окр. сѣдъ и чрѣзъ тѣхъ пристѣпиха на работа.

Въ 1898 г. Българското правосѣдие имаше нещастieto да се прѣдставлява въ Плъвенъ, отъ нѣколко екзалтирани и нископробни сѣщества, като извѣстния Бургаски герой, Д-ръ Черневъ, Грабчевъ и Комарджията Желѣзковъ, а окр. съвѣтъ се прѣдставляваше отъ разни логой, калаузи и дилафи на цинцарската компания, като: Докова, Кузова, Дучовски, Нино Христовъ и др. тѣхни събрания. По внушение на заинтересованитъ господарь, окр. съвѣтъ и постоянната комиссия започнаха нова борба съ Дружество «Н и в а».

(слѣдва).

Х Р О Н И К А.

— Този първий брой отъ вѣстника си, испрождаме на всички извѣстни намъ лица, като считаме, че ще бждатъ доволни отъ свѣтлината, която се стрѣмимъ да хвърлимъ върху работи, които компрометиратъ прѣстижа ни като народъ, въ епохата на XX вѣкъ. Недоволнитъ отъ това ни стрѣмление и които не ги интересова бѣдствието и порока на обществото ни, или най-послѣ, които неискатъ да четжтъ вѣстника ни, нѣка го повърнатъ.

За печалба и гешефтъ не го издаваме, а за да услужимъ, за въстържествование на потжпканото право. До колко ще постигнемъ това, врѣмето ще бжде свидѣтель.—Цѣната му е 1 левъ за 3 мѣсеци.

— Единъ приятель отъ София, още невидѣлъ вѣстника ни, бърза да ни моли, щото да сме съобщили на единъ Плъвенски адвокатъ, че не му правяло честь да проважда нежната си половина, свободна като юва, да увѣличава съблазна и разврата въ София, защото тамо и тѣй имало доста културтрегерки, които поне патентъ плащали на държавата за професията си, а не злоупотрѣблявали това ѣ право. Описва ни още Донъ-Жуанскитъ ѣ подвизи, съ единъ почтенъ възпитателъ отъ Плъвенскитъ училища. Ний се отказваме да изпълнимъ молбата на тоя си дописникъ, защото низостъ ще бжде отъ насъ, да услужваме на единъ патентиранъ шпионинъ, какъвто е този адвокатъ, а още повече, че не той е Господаръ на жена си, а тя е нему, понеже има продавателно за кжщата, мобилитъ, че и за ризитъ и гацитъ му, понеже той краде, лжже, доландардисва и заборчлява, а не плаща, защото всичко е на «жената», а слѣдователно и правото ѣ за свободенъ животъ. Па днесъ е XX вѣкъ — епохата на свободата, а държавата ако има права, има си и бранители, а не почтенний ни дописникъ.

— За да освѣтлимъ любопитното общество по единъ важенъ въпросъ, умоляваме дѣловодителя на Д-во «Нива», да ни яви до три дена, колко е актива и пасива на това Д-во; колко врѣди и загуби се прѣдвиждатъ за кредиторитъ. Искали ли сж послѣднитъ да се смѣни синдиката и какво е направилъ; подавано ли е заявление отъ кредиторитъ за конкордатъ и какво е станало; на лице ли е гаранцията на управ. съвѣтъ и на каква сума е; и, колко е заплатата на синдиката и персонала му и какво работятъ послѣднитъ. Защото въ идущий брой ще се занимаемъ съ тѣзи работи.

— Единъ младъ поетъ, съ едно испроводено въ редакцията ни стихотворение, стрѣми се да възпѣва съ възвишени чувства, «идеалната любовъ», която при «вечернитъ зефири» развивали въ парка на Бейский баиръ», нѣкой «млади» сѣдий и прокурори. Ний бихме помолили негова милостъ да глѣда по трѣзвенно на свѣтовнитъ работи, та ще разбере, че 35—40 год. магарета не сж «млади»; и че субекти, които се занимаватъ съ разбойничества и мошеничества, които държжтъ по нѣколко центори и киснатъ непрѣстанно по шантанитъ и бардацитъ, които водятъ явенъ и позоренъ развратъ, такива именно свини, немогатъ да иматъ «идеална любовъ», а любовъ скотска, макаръ и съ Нимфи отъ извѣстни богати фамилий. Семейно щастие, съградено върху такива гнили основи и срѣщу безнравственни услуги, е Адъ, та поезията не би трѣбвали да си маца крилата въ такава калъ. По-голѣма трѣзвенность, младий поете!!!.....